

Giganci Nauki

<https://gigancinauki.pl/gn/biogramy/83887,Blasinski-Henryk.html>
2021-11-28, 09:02

Błasiński Henryk

BŁASIŃSKI Henryk (7 XII 1915, Oględów, Kieleccyzna – 21 VIII 1995, Łódź), inżynier chemik, specjalista z zakresu teorii oraz techniki mieszania, procesów przetwórczych materiałów ziarnistych oraz procesów adsorpcji. Syn Antoniego oraz Marianny Wojtaś, gospodarzy rolnych.

B. ukończył szkołę powszechną w Staszowie, następnie w 1935 uzyskał świadectwo dojrzałości w Gimnazjum im. H. Kołłątaja w Pińczowie. W 1937 rozpoczął studia na wydziale chemicznym PW. Brał udział w kampanii wrześniowej 1939 jako ochotnik. W czasie okupacji pomagał ojcu w gospodarstwie w Strzałkowie, działając jednocześnie w miejscowym oddziale Batalionów Chłopskich. Po wojnie kontynuował studia na wydziale chemicznym Politechniki Łódzkiej. W 1947 uzyskał stopień magistra inżyniera chemii. W 1946 podjął pracę jako asystent w Katedrze Maszynoznawstwa Ogólnego i Chemicznego na tej uczelni. W 1959 uzyskał stopień doktora na podstawie rozprawy *Określenie zużycia mocy i intensywności cyrkulacji dla mieszadeł ślimakowych*. W 1961 habilitował się na podstawie rozprawy: *Doświadczalne porównanie szeregu metod pomiaru mocy mieszania*. W 1968 został profesorem nadzwyczajnym, a w 1975 – zwyczajnym. W 1956–70 kierował Katedrą Aparatury Przemysłu Chemicznego, po czym objął funkcję zastępcy dyrektora w nowo powstałym Instytucie Inżynierii Chemicznej Politechniki Łódzkiej. W 1967–68 był dziekanem wydziału chemicznego.

Zainteresowania badawcze B. koncentrowały się na trzech grupach tematycznych: teorii oraz techniki mieszania, ruchu ciepła oraz masy w mieszalnikach i reaktorach; procesów przetwórczych materiałów ziarnistych, głównie granulacji, rozdrabniania oraz przesiewania; adsorpcji ze szczególnym uwzględnieniem oczyszczania adsorpcyjnego wód i ścieków.

B. był autorem 136 publikacji naukowych oraz 11 książek i skryptów (m.in. popularnego, dwukrotnie wznawianego podręcznika *Aparatura przemysłu chemicznego*). Otrzymał również 18 patentów, m. in. na Sposób mieszania zawiesiny w mieszalniku cylindrycznym (1989, wspólnie z K. W. Pyciem i M. Tomalczykiem), Mieszadło turbinowo-tarczowe (1991, wspólnie z B. Kochańskim, E. Rzyckim i J. Stelmachem), Przesiewacz wibracyjny (1981, wspólnie z P. Wodzińskim), Urządzenie do wytwarzania granulatu z materiałów pylistych (1984, wspólnie z T. Glubą), ponadto wiele z jego opracowań i rozwiązań technicznych zostało zastosowanych w przemyśle. W 1957, pracując na stanowisku naczelnego inżyniera, uruchomił w Łódzkich Zakładach Chemicznych produkcję sulfonowego dodecylobenzenu, co w konsekwencji doprowadziło do rozpoczęcia produkcji wielu środków pomocniczych wykorzystywanych w przemyśle włókienniczym, m. in. pierwszego polskiego syntetycznego środka piorącego Pianon.

SBTP (A. Heim).

Marcin Dolecki

[Poprzedni](#)
[Następny](#)